

**UCHWAŁA NR .....
RADY GMINY ŚWIERKLANIEC**

z dnia ..... 2026 r.

w sprawie w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Świerklaniec

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zmianami) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Gminy Świerklaniec
uchwała, co następuje:**

§ 1. 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 07.04.2026 r. (data wpływu do Biura Rady Gminy: 09.04.2026 r.) złożonej na Wójta Gminy Świerklaniec w przedmiocie braku należytego nadzoru nad zamawianymi przez jednostkę administracji publicznej usługami dostarczonymi przez firmy zewnętrzne, zapoznawszy się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy Świerklaniec uznaje skargę za bezzasadną.

2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Świerklaniec, zobowiązując go do poinformowania Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sporządził: Barbara Mateja-Kołodziej – Kierownik Biura Rady Gminy

Zatwierdził: Łukasz Lesik – Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Uzasadnienie

Dnia 09.04.2026 r. do Rady Gminy Świerklaniec wpłynęła skarga na Wójta Gminy Świerklaniec w przedmiocie braku należytego nadzoru nad zamawianymi przez jednostkę administracji publicznej usługami dostarczonymi przez firmy zewnętrzne.

Rada Gminy Świerklaniec w dniu 30.04.2026 r. podjęła Uchwałę Nr XXXIII/192/26 w sprawie przedłużenia terminu rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Świerklaniec.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 13 maja 2026 r. zapoznała się ze skargą oraz wyjaśnieniami złożonymi przez pracownika Urzędu Gminy Świerklaniec w świetle zarzutów podniesionych w skardze. Komisja Skarg Wniosków i Petycji dokonała wszechstronnej analizy zarzutów skargi, rekomendując Radzie propozycję rozwiązania sprawy.

Po rozpatrzeniu sprawy i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy Świerklaniec stwierdza, co następuje:

Wskazać należy, że sam fakt korzystania przez jednostkę samorządu terytorialnego z komercyjnego systemu BIP lub komercyjnej strony WWW nie stanowi naruszenia prawa. Żaden przepis ustawy o dostępie do informacji publicznej, ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa ani rozporządzenia w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności nie nakłada na gminę obowiązku korzystania wyłącznie z rozwiązań oferowanych w ramach systemów rządowych. Obowiązek organu dotyczy zapewnienia zgodności z wymaganiami prawa, bezpieczeństwa przetwarzania informacji, dostępności cyfrowej oraz ciągłości działania usług publicznych. Sposób realizacji tych obowiązków może następować zarówno przy użyciu rozwiązań publicznych, jak i komercyjnych, pod warunkiem, że spełniają one wymagania techniczne, organizacyjne i prawne. Tym samym sama okoliczność, że na rynku istnieją bezpłatne rozwiązania oferowane przez administrację rządową, nie przesądza automatycznie o bezprawności, niegospodarności ani nieracjonalności wyboru innego systemu.

Odnosząc się do zarzutu, jakoby komercyjny BIP był z definicji mniej bezpieczny niż rozwiązania rządowe, należy wskazać, że takie twierdzenie ma charakter generalny, uproszczony i nie znajduje technicznego uzasadnienia.

W odniesieniu do kwestii dostępności i zgodności z wymaganiami prawnymi należy wskazać, że zarówno systemy rządowe, jak i systemy komercyjne mogą spełniać wymagania dostępności cyfrowej, standardy publikacji informacji publicznej oraz wymogi wynikające z Krajowych Ram Interoperacyjności. O zgodności z prawem nie przesądza bowiem marka, model licencyjny ani źródło pochodzenia rozwiązania, lecz faktyczne spełnienie określonych parametrów technicznych i organizacyjnych.

Skarga zawiera również twierdzenie, że ponoszenie wydatków na komercyjne rozwiązania przy istnieniu rozwiązań bezpłatnych stanowi przejaw rażącej niegospodarności. Także ten zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Ocena gospodarności wydatku publicznego nie może być dokonywana wyłącznie przez porównanie ceny zakupu lub informacji, że na rynku istnieje produkt bezpłatny. Należy uwzględnić całkowity koszt użytkowania, koszty wdrożenia, migracji danych, integracji z obecnymi systemami, parametry wsparcia serwisowego, dostępność indywidualnej obsługi, czas reakcji na awarie, możliwość dostosowania funkcjonalnego do potrzeb jednostki, odpowiedzialność kontraktową wykonawcy, poziom gwarancji utrzymania, zgodność z już działającą architekturą teleinformatyczną urzędu, a także ryzyka organizacyjne związane ze zmianą systemu. System bezpłatny nie musi być rozwiązaniem najkorzystniejszym ekonomicznie w całym cyklu życia usługi. Również odpłatne rozwiązanie nie jest z tego powodu automatycznie niegospodarne. O prawidłowości wydatku rozstrzyga jego celowość, legalność, oszczędność i efektywność oceniane w konkretnych uwarunkowaniach organizacyjnych i technicznych jednostki.

Nie można także podzielić stanowiska skarżącego, jakoby wybór rozwiązania komercyjnego sam w sobie oznaczał naruszenie zasad uczciwej konkurencji. Wręcz przeciwnie, korzystanie z rozwiązań rynkowych, nabywanych zgodnie z obowiązującymi procedurami i z zachowaniem zasad wydatkowania środków publicznych, mieści się w mechanizmach konkurencji gospodarczej przewidzianych przez przepisy prawa. Gmina nie ma obowiązku rezygnowania z rozwiązań komercyjnych wyłącznie dlatego, że dostępne są także usługi oferowane przez sektor publiczny. O ile wybór wykonawcy albo modelu usługi został dokonany zgodnie z prawem i uwzględnił potrzeby jednostki, nie sposób uznać tego za działanie sprzeczne z interesem publicznym.

Mając powyższe na uwadze, Rada Gminy Świerklaniec uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie:

Na podstawie art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1691) poucza się, iż w przypadku ponownego złożenia skargi w tej samej sprawie bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach – bez zawiadamiania skarżącego.